

تأثیر ترکیبات مهارکننده هورمون جوانی روی پوره سن پنجم سن گندم در شرایط آزمایشگاهی

فاطمه کافئی فراشاه^{۱*}، رضا وفایی شوشتری^۲، حسین فرازمنند^۳، غلامرضا گل محمدی^۴، الهام صنعتگر^۲

۱- دانش آموخته دکتری، گروه حشره‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک

۲- استادیار، گروه حشره‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک

۳- دانشیار، موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران

۴- استادیار، موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران

چکیده

سن گندم، *Eurygaster integriceps* Puton (Hemiptera: Scutelleridae)، یکی از عوامل اصلی محدودکننده تولید گندم در ایران و بعضی کشورهای همسایه است. تغذیه از شیره برگ، ساقه و دانه توسط پوره‌ها و حشرات بالغ منجر به ایجاد خسارات کمی و کیفی زیادی به محصول گندم می‌شود. متأسفانه استفاده از آفت‌کش‌ها مهم‌ترین راه کنترل این آفت می‌باشد، بنابراین یافتن راه‌هایی که استفاده از سموم را محدود کند مورد توجه است. پریکاسن یک مهارکننده هورمون جوانی است که روی اجسام آلتای گونه‌های حشرات اثر سمیت سلولی داشته و منجر به مرگ سلول‌های تولیدکننده هورمون جوانی می‌شود. در مطالعات آزمایشگاهی اثر پریکاسن I و II با غلظت‌های مختلف (۲۰، ۲۵، ۳۲، ۴۰ و ۵۰ میکروگرم) و استن خالص (شاهد) روی سن پنجم پورگی به‌روش موضعی و بر سطح پشتی بدن حشره بررسی شد. نتایج آزمایش نشان داد، درصد مرگ و میر پوره‌ها با افزایش غلظت پریکاسن I و II افزایش یافت، به‌نحوی که بالاترین میزان تلفات پورگی (۵۰ درصد) در غلظت ۵۰ میکروگرم پریکاسن II مشاهده شد. تیمار پوره‌ها با پریکاسن I و II منجر به مشاهده تغییر شکل حشرات در سن پنج پورگی و حشرات کامل شد. این تغییرات شامل تغییر شکل در بال‌ها و بال‌پوش‌ها و گاه حفظ کوتیکول قدیم بود. افزایش طول دوره پورگی از دیگر تغییرات ایجاد شده بر اثر استفاده از پریکاسن بود.

واژه‌های کلیدی: سن گندم، پریکاسن I، پریکاسن II، مهارکننده هورمون جوانی

* نویسنده رابط، پست الکترونیکی: kafifarashah@gmail.com

تاریخ دریافت مقاله (۹۴/۱۱/۲۵) - تاریخ پذیرش مقاله (۹۵/۳/۲۰)

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.